

Czy Państwo lubią Dymną?

Jeszcze jak! Trzeba było wno-
sić dodatkowe krzesła ponad
głowami tych, którzy zajęli już
miejsca w dużej sali Domu Polo-
niń w Krakowie. Na tych wyso-
kich i tak niewygodnych krze-
słach, jakby je projektował sam
Wyspiański, zasiedli tłumnie
aktorzy i studenci, poeci i dzien-
nikarze, przyjaciele i znajomi
oraz nieznanym panie z działa-
jącego w Krakowie bodaj naj-
prężniej w skali kraju Klubu
„Twój Styl”. Wszyscy w czambuł
- wielbiciele Anny Dymnej.

Wydawnictwo Książkowe
„Twój Styl” zaprezentowało swoją
nową pozycję edytorską - „Anna
Dymna. Ona to ja” pióra dzienni-
karki-teatrologa Elżbiety Banie-
wicz, poprzednio autorki książki
o Kazimierzu Kutzu, owoc dwu-
letniej pracy nad biografią artyst-
ki. Pani Anna wyznała, że jest
z tego powodu szczęśliwa i zaże-
nowana, gdyż uważa, że bardziej
niż jej, książka należała się lu-
dziom - rodzinie, nauczycielom
zawodu, kolegom - którzy ją
kształtowali taką, jaką dziś jest.
A jest zwyczajnym człowiekiem -
tyle że aktorką.

Oklaski, uśmiechy, kwiaty -
fiołki, róże, jaśmin - i koszyk
z truskawkami oraz prośby o au-
tograf były oznaką wielkiej
i szczerzej sympatii. Jakże jest
ona lubiana! Annę Dymną lubi
się nie tylko za jej 150 ról sce-
nicznych, filmowych i telewizyj-
nych, za Lavinie, Małgorzatę
i Barbarę Radziwiłłówną, ale
przede wszystkim za to, że nie
ma w sobie ani cienia pozycy na
gwiazdę. - Nigdy nie byłam za-
interesowana sobą - powiedzia-
ła. Dopiero owa książka, listy,

fotografie, wspomnienia skłoni-
ły ją do przyjrzenia się swemu
życiu aktorki, żony i matki.
Aplauz był powszechny, a wła-
ściciel świetnie postawionego
głosu gromko zawołał przez sa-
lę, niejako podsumowując zbior-
ową opinię, że Dymna to nie
tylko piękna kobieta, że jest tak-
że piękna wewnątrz...

Udokumentowała to Elżbieta
Baniewicz w swojej książce, za-
chowując równowagę między wi-
zerunkiem prywatnym artystki
a jej działaniami zawodowymi -
bez plotkarskiej niedyskrecji
z jednej strony, a z drugiej - bez
analitycznego przecięcia opie-
sem ról. Autorka wpadła przy
tym na ważny trop: tajemnicą
osobowości Anny Dymnej jest
harmonia, z której czerpie pozy-
tywną energię wobec świata
w oparciu o wyznawane warto-
ści. Harmonia uzyskana pomię-
dzy osobistymi dramatami i cier-
pieniami a szczęściami scenicz-
nymi. Ona to ja? Wie, jaka jest.
Wie, co to sztuka i sukces, a co
nieprawda i blichtr. Znalazła
właściwe proporcje życia. I jaka
przy tym ładna! (CYB)